

Kreditní riziko je nevýznamnějším rizikem, se kterým se musejí vypořádat finanční instituce na celém světě. Banka pro mezinárodní platby představila analytický model, Basel II, podle kterého banky vypočítávají minimální kapitálové požadavky z jejich portfolia. Během devadesátých let minulého století světové finanční instituce vymyslely alternativní modely, které jsou používány k měření kreditního rizika.

Tato diplomová práce se zabývá dvěma modely, které měří kreditní riziko investičního portfolia. Prvním modelem je Basel II, který byl představen Bankou pro mezinárodní platby a který je využíván finančními institucemi na českém trhu. Druhý model, CreditMetrics, je jedním z alternativních modelů, který je založen na externím ratingu.

V teoretické části se práce zabývá problematikou ratingových agentur. Dále jsou popsány alternativní modely založené na metodě Value at Risk a model Basel II. Důraz je kladen na jejich výhody, nevýhody a základní principy fungování těchto modelů. Největší důraz je kladen na model CreditMetrics, jehož předpoklady, výhody, nevýhody a postup při měření kreditního rizika pro investiční portfolio jsou také zmíněny.

Analytickou část tvoří výpočet kreditního rizika pomocí modelů CreditMetrics a Basel II na hypoteticky vytvořeném portfoliu, které je vytvořeno z českých firemních dluhopisů. Nakonec jsou prezentovány výsledky z provedeného výzkumu, ve kterém bylo několik bank působících na českém trhu dotázáno, zdali používají metodu Creditmetrics, nebo jiný model pro výpočet kapitálové přiměřenosti.